

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ไม่ได้กล่าวถึงพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) จะมีผลเป็นการเลื่อนการบังคับใช้มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) ดังกล่าว ออกไปด้วยหรือไม่

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ โดยมาตราดังกล่าวบัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานจ้างหรือยินยอมให้คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เข้าทำงานในโรงงาน” แสดงให้เห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ประสงค์ที่จะใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้บัญญัติในเรื่องการทำงานของคนต่างด้าวไว้เป็นการเฉพาะในหมวด ๔ เช่นเดียวกับนายจ้างโดยทั่วไปที่ต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๔ ดังกล่าว หากฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา ๙ และต้องรับโทษตามมาตรา ๑๐๒ เมื่อเป็นกรณีที่มีการบังคับใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่), ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) มีความเชื่อมโยงอยู่กับพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งการไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวฯ เป็นองค์ประกอบความผิดของมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) เช่นนี้ การที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการชั่วคราวเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว โดยมีคำสั่งว่า “ข้อ ๑ ให้มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ข้อ ๒ ให้นายจ้างและคนต่างด้าวเร่งดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑...” นั้น แม้คำสั่งดังกล่าวจะไม่ได้กล่าวถึงพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษของความผิดตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ก็ย่อมมีผลเป็นการเลื่อนการบังคับใช้มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) ดังกล่าวออกไปด้วย โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เช่นเดียวกับบทบัญญัติตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ของคำสั่งดังกล่าว

จำเลยทั้งสามกระทำความผิดคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อันเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (เดิม) ซึ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙ ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) แม้จะยังบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิด แต่เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษของมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ ก็ต้องถือว่ากฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวไม่เป็นความผิดอีกต่อไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง จำเลยทั้งสามจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตาม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่), ๑๒๔ วรรคหนึ่ง (เดิม) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๙๗/๒๕๖๖ (ประชุมใหญ่))

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา
เมษายน ๒๕๖๗

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา